

FORORD / FARVEL OG AFSTED:

I vinteren 2017 købte vi skibet Wallenberg. Et år forinden havde min far, Troels Kløvedal, fået stillet diagnosen ALS, en sygdom, der langsomt lammede hans krop.

Hvordan og hvor hurtigt min fars sygdom ville udvikle sig, kunne ingen sige med sikkerhed. Men det kunne blive et langvarigt forløb, og min far og jeg blev derfor enige om ikke at sætte livet i venteposition. Min far gik i gang med at skrive endnu en bog, og min kone Marian og jeg fortsatte med at forberede vores rejse mod nord. Jeg havde på det tidspunkt godt en fornemmelse af, at sygdommen og min fars fremtidige farvel til denne verden, nok ville komme til at fylde en del.

Set i bakspejlet har det været nogle meget intense år, og det havde måske været klogere at udsætte vores togt til Svalbard. Et stykke henne i min fars sygdomsforløb og vores istandsættelse af Wallenberg skrev jeg til min far og fortalte, at jeg overvejede at udskyde vores rejse mod nord, hvortil han svarede: "Mikkelman, ikke tale om, der kommer sgu altid et eller andet i vejen, også min forestående død vil uden tvivl komme ubelejligt."

I sensommeren 2018 stævnedes vi ud fra København med kursen sat mod Svalbard.

I de år min far var syg skrev vi stort set sammen hver dag. Den mailkorrespondance fortsatte vi under den første del af vores togt og frem til det sidste.

Troels ville have elsket at blive lidt længere, men hans sygdom var i efteråret 2018 så fremskreden, at der blev længere og længere imellem de gode dage. Vi havde sat en seng op inde i hans arbejdsværelse omgivet af alle hans bøger, søkort, skibsmodeller, narhvalstænder, konkylier og billeder af vores store familie og fra 50 år som kaptajn på Nordkaperen.

Et par dage inden jul rejste min far sig besværet fra sit skrivebord, krøb til køjs og sagde til sin kone, at tiden var kommet, hvor han skulle herfra og lagde sig derefter til sove. To døgn senere gled han fra søvnen ind i døden og ud på sin sidste rejse mellem stjernerne. Det var den formulering, han selv brugte om det, der ventede. Hans kone og os fem børn stod alle omkring ham, da hans hjerte slog det sidste slag.

Min far døde 75 år gammel efter et fuldt og rigt liv, og vi sejlede videre mod nord med vores første og nyfødte barnebarn ombord.